

Intérieur.

— Wil je 't uitkookken, Margaret? Ik weet geen raad als mama het ziet. 't Is een nieuw schort.

— Uitkookken gaat niet, zei Margaret, de vlekken bekijkend, maar misschien heb ik wel een ander middel.

— O goody, goody, zuchtte Maud. Je bent een engel, als je 't schoon maakt. Maar gauw, voordat mama komt. Met een angstig gezicht keek Maud naar de keukendeur.

— Waar heb je gezeten? vroeg Letty.

— Dat zeg ik niet. Je hebt me niet kunnen vinden hè?

— Hou je schort op, Maud, zei Margaret, aankomend met citroen en zout.

— Zou 't helpen? vroeg Maud ijverig. Zij volgde gespannen de bewerking. Naarmate de vlekken een beetje verdwenen verminderde haar angst. Maar zij keek toch telkens naar de deur, waar Mrs. Dickson zou kunnen verschijnen.

— I feel just like Moses in the dark, zei ze met een ondeugend lachje. Mama zal 't niet zien, denk je? vroeg zij, toen Margaret ophield met wrijven.

— Misschien niet. Laat 't zoo maar drogen.

— Letty moet ze weer zijn, juichte Maud triomfantelijk.

— Ik heb geen zin meer in verstopperij spelen, zij Letty. Laten we wat anders doen.

* * *

Letty had geen zin meer in spelletjes doen. Zij was uit haar humeur. Zij wilde zich niet meer met de andere bemoeien en slenterde de huiskamer in. Mrs. Copper was er alleen. Zij was bezig haar huishoudelijke uitgaven op te schrijven, telkens suffend over iets, dat zij zich niet meer herinneren kon en waarvoor zij Margaret binnen moest laten komen. Zij zag er bleek en vermoeid uit en een knorrige trek groefde de rimpel op haar voorhoofd dieper. Een hoopje papieren op tafel doorwoelde zij vruchteloos, zoekend naar een weggeraakte kwitantie. Margaret hielp op haar omslachtige meidenmanier en eindelijk kwamen zij tot een resultaat.

Letty snuffelde onderwijl in de papieren.

— Blijf eraf, snauwde Mrs. Copper.

— Waarom speel je niet met Maud?

— Ik heb er geen zin in, knorde Letty, Maud opzij duwend, die naast haar was komen staan.

— She's cross, zei Maud lachend. Dat gebeurde dikwijls genoeg.

Mrs. Copper ruimde de tafel leeg, toen nam zij een schilpadden haarspeld van den schoorsteen en naar Ellen toegaande, zei ze scherp:

— Dit vond ik in de kleine ontbijtkamer.

— Dank u tante, antwoordde Ellen onbevraagd. Ik wist niet, dat ik dit kwijt was.

De scherpe trek op het gelaat van Mrs. Copper teekende zich nog scherper. Toen, als bezon zij zich plotseling op iets, zei zij:

— Letty, ga eens kijken, wat je vader doet.

Er kwam een sluw tevreden uitdrukking op Letty's gezicht. Zij wist, dat haar vader in het kleine salon was met Mrs. Dickson.

Met een plotselinge ruk duwde zij de deur daarvan open. Mr. Copper zat er lui gestrekt op de kleine sofa bij het raam. Niet ver van hem af zat Mrs. Dickson. Haar hand rustte vertrouwelijk op zijn schouder. Zij lieten het binnenkomen van Letty onopgemerkt.

Letty bleef in de geopende deur staan en wachtte, tot haar vader haar aan zou kijken. Toevallig zijn blik ontmoetend, zei zij:

— Mother wants you.

* * *

Toen de kinderen naar bed gebracht waren, stond Ellen een oogenblik besluiteloos, toen ging zij met langzame schreden de trap af, naar de huiskamer.

Zij vond er Mr. Copper en Mrs. Dickson alleen.

— Waar is tante, oom? vroeg zij.

— Boven geloof ik, antwoordde Mr. Copper onverschillig.

Mrs. Dickson lag in haar geliefkoosde houding op de divan. Ellen liep de kamer door en bleef voor de open tuindeuren staan.

Buiten lag een zware dauw. Boven een groep populieren stond de maan. Er was een volkomen stilte, waarin geen blad bewoog.

Het liefst was zij naar boven, naar haar eigen kamer gegaan, om daar, voor het open raam, ongehinderd te kunnen genieten van